

Scio me nihil scie!
Tudom, hogy nem tudok semmit!

A 2020-as év bizonyította a Szokratésznek tulajdonított paradoxon igazságát, ezért is választottuk mottóul. Amit addig az élhető világról tudni véltünk, az lassan, de biztosan változni kezdett.

Azóta is zajlik egy történelmi paradigmaváltás: egy apró vírus elindít egy dominósort, és kirajzolja a nemtudás térképét.

Ebben, a harmadik éve megjelenő, összefűzött kalendáriumunkban nyomon követhetjük, merre kanyarodik ez a labirintustérkép.

2020 érdekes szám, szökőév, tehát 366 mondatmozaikot raktunk egymás után. A hónapok nevénel látható szimbólum a világjárvány magyarországi napi új regisztrált fertőzöttjeinek számának logaritmikus skálája alapján növekszik vagy fogy. Érdekes matematika, nekünk jelkép, mert talán: „Jelképek erdején át visz az ember útja.”/Baudelaire/ De mit is jelent? Félelmet, szorongást, bezártságot, elszigeteltséget, találékonytságot, alkotást?

12 szerző, 12 vezető, 12 nézőpont a változás artikulálására: a nemtudásból talán az újra tudásba.

Szerettük vagy sem ezt az évet? Különös volt, az bizonyos. Kemény István így búcsúzik tőle:

„Szerettem 2020-at, és tudom, hogy ő is szeretett engem.”

Kedves Olvasónk! Válasszon kedvenc mondatot az itt szereplő sok közül!

Bubits Tünde

